

Fatimai ünnep Martonoson

Október 11-én, vasárnap tartották meg Martonoson azt az ünnepséget, amely már hagyományosan a délvidéki magyarság híveinek, azok összefogásának az ünnepévé vált.

A helybeliek temploma is a Szent Szűzről, Máriáról kapta a nevét, kinek utolsó megjelenése 1917. október tizenharmadikán volt Fatimában, ennek évfordulójára idén már tizenkettedik alkalommal szerveződött meg ez a tömegeket vonzó, ún. vajdasági zarándoklat, amelyet főtisztelendő Savelin Zoltán atyának köszönve évről évre ezrek látogatnak. Zoli atya egyik korábbi zarándokútjáról a fatimai Szűzanya-szobor egy másolatával tért haza falujába, amit meg is szenteltek. Mint mondta, hívei és általában a magyarság erősen Szűzanya tisztelők, a bajban mindig hozzá fordulnak kérésükkel. Európában sok helyütt van búcsújáró hely, de nem mindenki juthat el azokra, s ő azt szerette volna, ha itt a Délvidéken is együtt imádkozhatnának az emberek Égi Anyánkhoz. Ezért indította el ezt az ünnepségsorozatot, amely a délszláv háború idején megszakadt ugyan, de újra sikerült feleleveníteni.

Idén a délután öt órakor kezdődő szentmisét az egyházmegyéek papjai segédletével dr. Székely János esztergom-budapesti segédpüspök celebrálta. Prédikációjában kihangsúlyozta azt, hogy a Szűzanya szeretetének mindenütt van egy különleges megnyilvánulása, kiemelte a Palócföldön a házakban felállított Boldog Anya oszlopnak nevezett tartóoszlopot, amelyre felírják az újszülött gyermekek születési dátumát, ott imádkoznak és ez az ima felszáll az égbe. Az oszlop tehát szimbolikusan összeköti az eget, a földet, a családot az Istennel. A Szűzanya jelen van a családokban, s őt köszönteni annyit jelent, mint igent mondani az életre. Ha az oszlop ledől, összeomlik a család is. A Szűzanyát tisztelni azt jelenti, mi is újra kimondjuk az élet nagy igenjét, s ez az igen bármilyen helyzetben, egészségben, háborúban, válságban azt jelenti, az élet végérvényesen Istené.

A segédpüspök úr kitért még a most zajló válságra is, amely világunkban történik, s azt hangsúlyozta, kérjük a Szűzanya imáját ebben a helyzetben, ami Európában zajlik és higgyünk abban, hogy kérésünk meghallgatásra talál.

Az ünnepi szentmise befejezése előtt a zentai fűvószenekart követve a miséző papok és a hívek gyertyás körmenetben Mária-énekeket énekelve kísérték Szűz Mária szobrát a martonosi templomot körülvevő téren, majd a templomhoz visszatérve a segédpüspök úr áldást adott mindenki számára.

A zord időjárás, a folyamatos eső sem tudta elrontani azt a felemelő és csodálatos érzést, amelyet mindazok a hívek, Szűzanya tisztelők átérezhettek, akik részt vettek a zarándoklaton. Úgy tértek haza, hogy lelkükben megerősödve, hittel és bizakodással küzdhetik le az életben adódó gondokat, nehézségeket és megpróbáltatásokat.

AK

Fotók: Iván László